Gandul zilei 01.02.2019

Pavel era un om învatat si-a mai avut parte si de unice descoperiri din partea Domnului. Ca sa nu se umfle de mândrie, Dumnezeu i-a pus un tepus în carne, spunându-i ca harul Sau îi este de ajuns. Ispita mândriei ne duce imediat cu gândul la Cel rau, ea fiind motivatia caderii lui. Din pricina oricarei ispite putem cadea, nu numai a mândriei. Ispitele poposesc o perioada de timp mai lunga sau mai scurta, dar important este cum le învingem. Reusita vine când cunoastem ceea ce ne spune Scriptura, supunându-ne lui Dumnezeu într-o relatie de permanenta dependenta, ascultare de El. Într-un fel sau altul, toti suntem ispititi. În ispita pe care am trait-o, am neglijat sa stau de vorba cu Domnul în tot ce întâmpin, traiesc, biruiesc sau ma clatin. Mi se parea ca, daca nu-i vorbesc lamurit, nu-l supar. Domnul m-a lasat sa ma zbat... Când am simtit ca nu mai pot duce, ca ma dezechilibrez launtric, în întregime, i-am plâns Domnului povara, implorând, aducând permanent înainte-i rugi înfocate de salvare. Nu trebuie sa ne ascundem. Ba, dimpotriva, împartasind cu cineva apropiat, de încredere, esti ajutat, prin unirea în ruga. Dar asta nu înseamna ca ai biruit. Domnul asteapta schimbarea în actiune, curatirea, dupa schimbarea felului de a gândi. El vrea sa experimentam, chiar si cu durere, transformarea caracterului, spre desavârsire. Uneori, o ispita se întoarce sa loveasca iar, aprig, dar alegând lupta, nu ne lasam descoperiti, ci suntem gata sa ne împotrivim. Domnul investeste în noi putere. Trebuie sa dispunem de ea. Cel rau ne vrea trântiti la pamânt. De aceea, sa ne împotrivim lui, lipindu-ne inima de Dumnezeul cel viu. El ne vrea biruitori în toate.